

Kružić skoro osamljen! Uz njega se je borio kao lav još jedini Ivan Barić, dokle pod konja, pa su ga Turci lako zarobili! Tad je istom i sam Kružić nagnuo u bijeg, ne bi li stigao do solinske rijeke, da se spasi na kakvoj brodici. Ali su i Turci srnuli za njim u potjeru, pa su ga dostigli baš u času kad je htio da skoči u lađu, koja, jer prekrcata, slabo je niz rijeku plovila. Tako pade slavni taj Hrvat, kojemu su Turci na mjestu glavu odsjekli i poslali je na dar Amuratu, paši bosanskomu. Istom kad su Turci pokazali preostaloj četici u gradu Kružićevu glavu, Klis se je predao. Predao se doista pod časnim uvjetima, ali Klis je bio izgubljen!

Tužni je Ivan čamio sada u teškim okovima u izgubljenom Klisu. Nisu Turci poštovali u njemu junaka, a nisu htjeli ni da ga smaknu, jer su se nadali dobroj otkupnini. Ali, tko da za njega otkupninu plati? Turci su tražili, ni više ni manje, pet stotina zlatnih dukata, a Ivanov je rod bio siromašan, pa kako da pošalje toliku otkupninu? U toj ljutoj svojoj nevolji Ivan se zavjetovao, da će Bogu svoj život posvetiti, da će poći u redovnike, ako ga Bog oslobodi sramotnog sužanjstva.

U ono se doba običavalo, ako rod nije mogao da otkupi sužnja, da za jamca pošalje člana obitelji, a Turci su sužnju dopuštali, da sa halkom oko vrata obilazi milostive ljude, dok sabere cijelu otkupninu, ili, kako se onda govorilo, »glavno dugovanje«. Nije li sužnju uspjelo da naprosi koliko je trebalo, na određeni se dan morao vratiti u sužanjstvo, ili pak dovesti još jednoga jamca. Ne bi li se do roka sužanj povratio, njegov je jamac već slijedeći dan na kocu dušu ispustio.

Kad je tužni Ivan o spasu svome već zdvajao, osvane u Klisu mladi mu brat Nikola. Taj se Turcima ponudio za jamca, dokle Ivan ne naprosi glavno dugovanje. Turci su jamstvo veselo prihvatili, pa Ivanu dozvolili, da sa halkom o vratu krene u bijeli svijet i do tri mjeseca donese glavno dugovanje, ni više ni manje od pet stotina žutih dukata.

Teška je srca Ivan u Klisu ostavio rođenoga brata, pa se zaputio u bijeli svijet, da pokuca na svačija vrata, ne samo kršćanska, nego i turska. Ovakim su sužnjima ljudi tada milostivi bili, pa im darka nitko uskratio nije.

Obilazio je Ivan milostive ljude puna dva mjeseca, zaogrnut sinjom kabanicom, koju bi prostro na zemlju, prije nego li bi darak zamolio. I nije bio loše sreće dotle, jer je